

tjene denne hans Omhu. De ere i politisk Forstand at betragte lige med de døde Sjæle i Rusland, og det er kun en daarlig Maade at sørge for dem paa at troe, at man kan faae dem sat i Bevægelse ved at stifte dem en Stemmeseddel i Huset og bede dem om at sætte det første, det bedste Navn paa samme; thi, netop naar man vil bære sig ad paa denne Maade, som den ærede Taler jo selv prisste, ville Hundreder og Tusinder af Stemmer blive afgivne, uden at det fører til Valg. Den eneste fornuftige Maade, hvorpaa man kan anvende Forholdstalsvalgmaaden, er, at man træffer en Aftale og derefter grupperer sig om dem, som man vil vælge. — Naar min ærede Collega, det 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) meente, at Forholdstalsvalgmaaden dog maaskee kunde have en vis Berettigelse med Hensyn til de høiforbættede Vælgeres Valgmandsvalg, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at selv for deres Vedkommende vilde dens Anvendelse forekomme mig meget mislig, og jeg skal sige, hvorfor Quotienten ved disse Vælgeres Valgmandsvalg her i Kjøbenhavn vilde for Tidens være 12, hvis de Alle deeltog i det. Men man kan nu ingenlunde for alle disse Vælgeres Vedkommende forudsætte, at de vilde deeltage i Valgmandsvalget; Mange af dem høre til de saakaldte Stille, til de Undertrykte, til dem, der ikke ville røre sig, med andre Ord til dem, som jeg kalder de Magelige, de Rige og de Glatte. Væder os nu imidlertid antage, at saa Mange af dem vilde deeltage i Valgmandsvalget, at Quotienten kun gik ned til 8 eller 9. Den halve Quotient blev da 4 eller 5. Jeg vil nu dog spørge det ærede 8de kongevalgte Medlem, om det er at bringe Sandhed ind i Kjøbenhavns Valg at overlade til 4 eller 5 Personer at sætte en Valgmand ind. Efter min Opfattelse er den Sandhed, som derved kommer frem, en Sandhed, der staaer paa Hovedet.

Somme: Efter den lange og interessante Forhandling om Vædringsforslaget til § 25, skal jeg kun med et Par Ord omtale det Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til § 26. Denne Paragraph bestemmer, at naar, uagtet Opfordring, Ingen mere begjærer

at deeltage i Valget, saa sluttet det; altsaa, man vedbliver at optage Stemmer, indtil ikke længer Nogen begjærer at stemme, og det finder jeg er meget naturligt. Men nu har det ærede Udvalg foreslaaet, at, selv om Ingen begjærer at stemme, selv om Afstemningen er endt efter $\frac{1}{2}$ Time, maa desuagtet ingen Valghandling sluttet før efter tre Timers Forløb. Det er den samme Bestemmelse, som er optagen for Kjøbstæderne i Loven om de communale Valg af 31te Marts 1860, og da jeg har Erfaring for, hvor stor Misforstaaelse der er med denne Bestemmelse i de mindre Kjøbstæder, er det, jeg har tilladt mig at fremkomme med mit Vædringsforslag. Ved de communale Valg i de mindre Kjøbstæder, hvor man dog tør antage, at Vælgerne ville komme tilstede i nok saa stort Antal som ved de indirecte Valg til Landsthinget, er Afstemningen, efter hvad Erfaring har vist, i Reglen tilendebragt i et Kvarteer eller høist $\frac{1}{2}$ Time, men nu skal Valgbestyrelsen desuagtet blive tilstede i 3 Timer, og der er da rigelig Leilighed til at anstille Vædringninger over, at Rigsdagen har vedtaget en Bestemmelse, hvis Nytte man ikke kan indsee, og som er saa kedelig og saa tidsspildende for den. Jeg har speculeret over, hvilken Nytte der kan være ved en saadan Tidsbestemmelse, og jeg har kun kunnet finde en eneste Nytte derved, og det er den, at den kan forhindre en Frygt — en Frygt, som jeg ikke deler, — for at Valgbestyrelsen skulde afflutte Valghandlingen altsor hurtigt, at den f. Ex. skulde begynde Valghandlingen strax paa det Klokkeslet, som var bestemt, og med de saa Vælgerne, som muligt vare tilstede, og efterat disse havde stemt, og naar der ingen flere kom, slutte Risterne og derved muligt affkære dem fra at stemme, som ved et eller andet Tilfælde havde været forhindrede fra at møde til det bestemte Klokkeslet. Men, dersom det er den eneste Nytte, og, som sagt, jeg kan ikke finde nogen anden, saa forekommer det mig, at denne Nytte fuldstændig naaes, naar man indskrænker de 3 Timer til 1 Time. De Misligheder, som der kan være ved en saadan længere Tidsfrist, vil jeg ikke for Diebliffet opholde mig ved, det er tildeels de samme, som bleve anførte af den ærede første Landsthingsmand for 9de Kred (N. Rasmussen). For